

Çin-Hindistan Çekişmesi ve Muhtemel Sonuçları

AHMET YÜCEDAĞ

Hindistan ve Çin Anlaşmazlığı

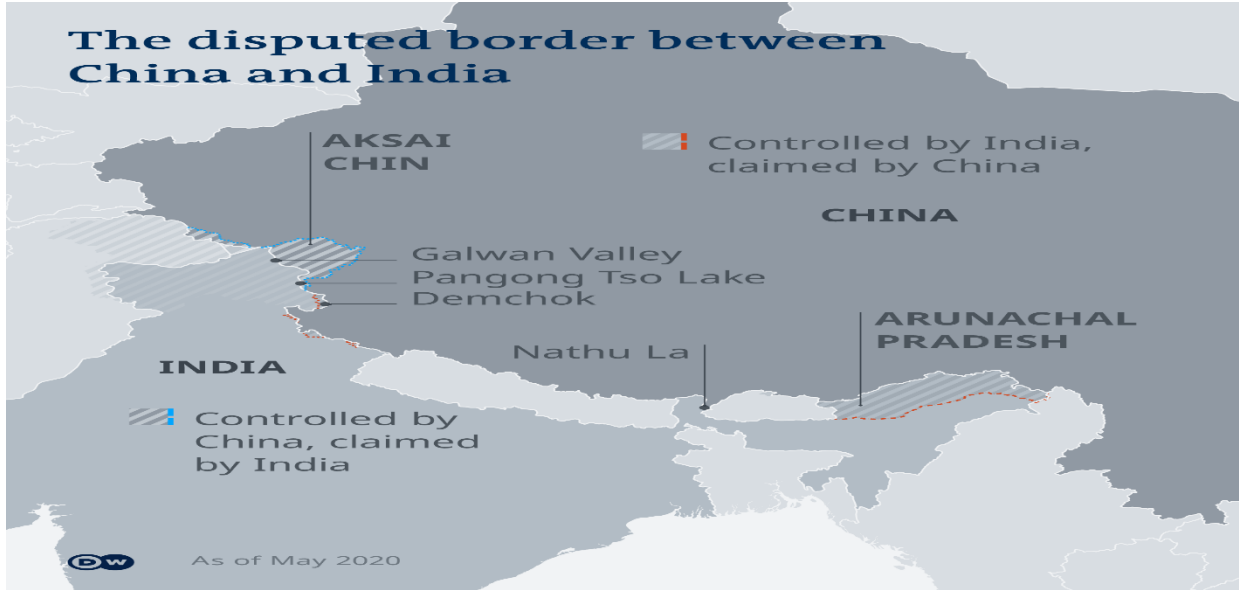
İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra tamamen sömürge ve istikrarsız bölge olarak ortaya çıkıp bağımsızlık ilan eden devletler ortaya çıkmıştır. Kadim medeniyetlere ev sahipliği yapan güney Asya'da da benzer durumlarla bölge ülkelerini tamamen etkileyecek iki büyük devlet sömürüden bağımsızlığa doğru çetrefilli bir yol izlemişlerdir. Kadim bir medeniyet olan Çin İmparatorluğu yerini yavaş yavaş yıkıma bırakarak 1912 yılında tüm dünyada popüler akım ve Vestfalya Antlaşmasının devamı niteliğinde olan milliyetçiliğe bırakmıştır. Ardından SSCB'nin kurulması ve tüm dünyaya komünizm devrimi ihraç etmesi sonucu 1949 yılında 1 Ekim devrimiyle Çin Halk Cumhuriyeti kurularak komünist sisteme geçilmiştir.

1600'lı yıllarda başlayan Doğu Hint Kumpası adıyla yürütülen sömürge ve yağmacılık yüzyıllar boyu Hindistan'ı esir etmiştir. İngilizler, bölgenin bir mozaik gibi yapısını; dil, din, ırk, mezhep farklılıkları ve prenslerin ve yerel yöneticilerin kişisel çıkarlarını, kendi şeytani planlarını gerçekleştirmek ve ülkeyi bölge bölge ele geçirmek için ustaca kullanmışlardır. Yüzyıllar boyu Hindistan bölgesini idaresi altında tutan Babürleri de bu çatışmacı politikasıyla 1858 yılında yıkılmıştır.¹ Yıkım beraberinde büyük acılar getirmiştir. İngilizler bölgenin sadece zengin kaynaklarını sömürmemiş aynı zamanda muhteşem popülasyonunu da savaşlarda asker olarak değerlendirmiştir. Birinci ve İkinci Dünya savaşlarında Hintli askerler dünyanın birçok yerinde savaşmışlardır. Hindistan İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra 1947'de bağımsızlık kazanmıştır. Yeni bir devlet olan Hindistan, İngilizlerin istedikleri zaman müdahil olabilecekleri ve Hindistan'ın güçlü bir devlet olmasını engelleyecek şekilde Pakistan'ın yeni bir devlet olarak kurulmasını kabul etmiştir.

Bölge ülkelerin kuruluşlarından sonra yavaş yavaş ortaya çıkan bölgesel, etnik ve dini ayrılık sorunları Hindistan ve Pakistan arasında savaşlara neden olduğu gibi Çin'in Tibet'i işgaliyle iki ülke arasında ilk ciddi sorun baş göstermeye başlamıştır. Çin'in 1962 yılında Aksai Çin'i ve Şaksgam Vadisi-Geçidini işgal etmesi sorunu daha karmaşık bir hale getirmiştir. 1963 yılına kadar Şaksgam Vadisinde hak iddia eden Pakistan aynı yıl Çin ile anlaşarak bölgenin Çin'e ait olduğunu kabul etmiştir. Fakat Hindistan, bölgenin Keşmir'in bir parçası olduğunu savunarak bölgenin Hindistan'a iadesini talep etmektedir. Çin ise Güney Tibet olarak adlandırdığı ve Hindistan'ın bir eyaleti olan Arunaçal Pradeş bölgesinde hak iddia etmektedir.

¹ <https://islamansiklopedisi.org.tr/baburluler>

Çin ve Hindistan arasında 1962 yılında savaş meydana gelmiş Hindistan savaşta yenilmiş olsa da sınır boylarında herhangi bir değişiklik söz konusu olmamıştır. 3500 km uzunluğunda sınıra sahip iki devlet belirlenmemiş ve karşılıklı kabul edilmemiş sınırlardan dolayı sürekli bir anlaşmazlık içerisindedirler. İki ülke arasında bugüne kadar toplamda beş antlaşma yapılmıştır.²

<https://www.dw.com/en/india-china-border-standoff-raises-military-tensions/a-53661453>

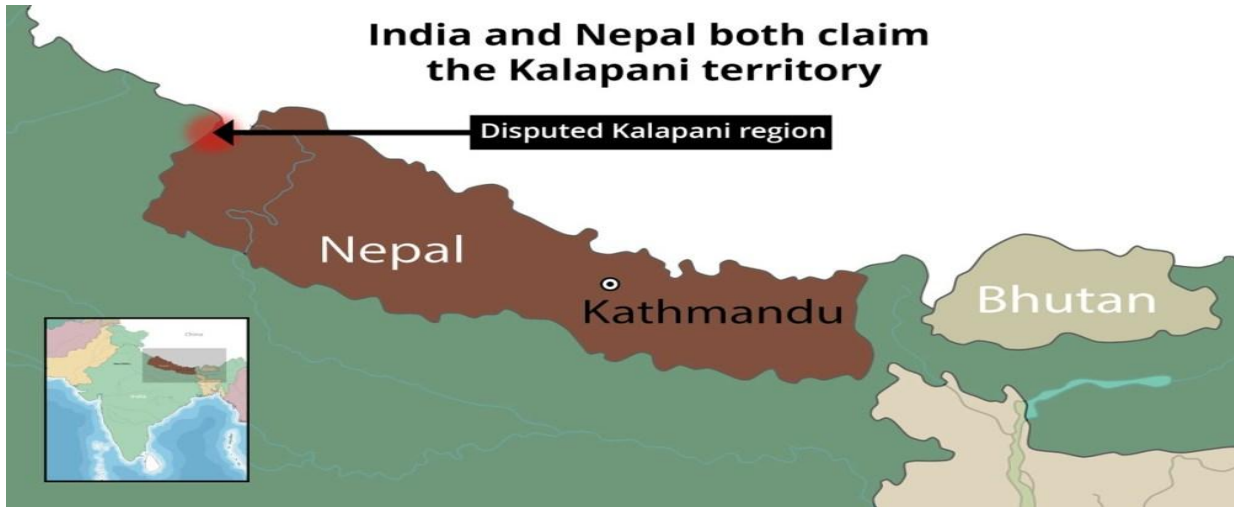
Çin ve Hindistan arasına sıkışan Nepal de Hindistan ile sınır sorunu yaşamaktadır. Hindistan'ın, tartışmalı sınır bölgesi olan Kalapani yakınlarında, Hint hacıların Çin'in Tibet Özerk Bölgesi sınırları içerisindeki Kailash Mansarovar bölgesine gidişlerini kolaylaştırmak için yeni yol inşasını açıklamasıyla Nepal ve Hindistan arasında sınır tartışması tekrar alevlenmeye başlamıştır.³

Hindistan'ın Pakistan ile şimdiye kadar yaptığı dört savaş ve çözümsüz kalan sorunlar iki ülke arasında mevcudiyetini korumaktadır. Hindistan, Pakistan ile sorunlu halde devam ederken Çin ile yeniden alevlenen sorunlar Hindistan'ı zor durumda bırakacaktır. Çin iki ülke arasındaki sorunu Pakistan lehine destekleyerek Pakistan'ı silahlandırmakta ve büyük

² <https://www.trthaber.com/haber/dunya/cin-ve-hindistan-arasindaki-sinir-catismalarinin-kronolojisi-493540.html>

³ <https://www.aljazeera.com/news/2020/05/india-nepal-border-dispute-200528085916240.html>

yatırımlar yapmaktadır. Böylece Hindistan hem Pakistan tarafından hem de Çin tarafından baskı altında bırakılmak istenmektedir.⁴

<https://www.brookings.edu/blog/up-front/2020/06/11/interpreting-the-india-nepal-border-dispute/>

Çin'in diğer komşularıyla ilişkilerinde de benzer sınır anlaşmazlıkları söz konusudur. Rusya ile 1800'li yıllara dayanan sınır anlaşmazlığı her iki ülkenin şimdilik dondurduğu sorun olarak durmaktadır. İki ülke karşılıklı sınırları tanıyan bir anlaşma yapmamışlardır. Rusya Federasyonu ve Çin Halk Cumhuriyeti arasındaki ilişkiler 1997'de imzalanan deklarasyona göre her iki ülke tarafından "stratejik ortaklık" olarak adlandırılmıştır⁵ fakat her iki ülke de birbirini tehdit olarak görmektedir. Çin ABD'ye yakın olan Suudi Arabistan'a bağımlılığını azaltmak için enerji ihtiyacının bir kısmını Rusya'dan karşılamaktadır. Rusya, Sibiry Gücü boru hattını Çin'e ulaştırarak, Çin'in en büyük ham petrol satıcısı haline gelmiştir. Bununla birlikte Rusya, Pasifik okyanusuna indirmeyi düşündüğü petrol boru hattını Çin üzerinden geçirmemeye özen göstererek Japonya-Çin rekabetinde Japonya alternatifini değerlendirmiştir. Rusya ve Japonya arasında tartışma konusu olan Kuril Adaları sorunu devam etmesine rağmen Rusya bölgedeki dengeyi Çin lehine çevirmemeye dikkat etmektedir. Rusya-Çin ilişkilerinin temkinli bir şekilde devam etmesi ve Rusya'nın Japonya'ya daha yakın ilişkiler kurması, Çin karşısında ABD, Japonya ve Rusya ittifakını mümkün

⁴ <https://thediplomat.com/2015/09/revealed-why-china-is-selling-submarines-to-pakistan/>

⁵

http://openaccess.ogu.edu.tr:8080/xmlui/bitstream/handle/11684/1315/Tez_Suraiya+Yuldasheva.pdf;jsessionid=3248462D28CBC52CA2DB32DC449FE02A?sequence=1

kılmaktadır. Çin ise ideolojik olarak aynı olmasına rağmen SSCB'nin kendisine karşı yürüttüğü politikaları unutmuyarak buna uygun politikalar geliştirmektedir.

Çin ve Japonya ilişkileri tarihi bir kırılmayı beraberinde getirir. Japonya'nın uzun yıllar emperyal politikalar gütmesi iki devleti sürekli karşı karşıya getirmiştir. 1895 Japon savaşıyla ele geçirilen Senkaku Adaları'nın kime ait olduğu tartışması halen devam etmektedir. 1931 yılında Japonya Mançurya istilası başlatmış ve iki devletin savaşı tekrar başlamıştır (1937). Aynı yıl Nanjing Katliamı olarak tarihe geçen katliam yaşanmıştır. Japonya Nanjing'i ele geçirdiğinde büyük zulümlerle 300 bin dolaylarında silahsız asker ve sivil acımasızca katledilmiştir.⁶ Bu çatışmalardan sonra Senkaku Adaları 1972 yılına kadar ABD elinde kalmış ve sonra Japonya'ya devredilmiştir. Adalar küçük olmasına rağmen Çin için bir milli gurur haline gelmiştir. Çin'in "Bir Kuşak Bir Yol" projesi ve Japonya'nın ekonomik zorunlulukları iki ülkeyi tekrar bir araya getirip ilişkileri başlatmıştır. 2018 yılında Japonya Başbakanı Şinzo Abe Çin'i ziyaret etmiştir.

Çin'in hassas olduğu diğer bir ada ise Tayvan'dır. 1949 Çin devrimiyle Tayvan'a kaçan milliyetçi kesim bağımsızlık ilan etmiştir. ABD tarafından sürekli kaşıtılan bir yara olarak durmaktadır. Tayvan, Çin Cumhuriyeti olarak 1971 yılına kadar BM beş daimi üye arasındaydı. Çin Halk Cumhuriyetinin dünya devletlerince tanınmasıyla Tayvan'ın elinde daimi üyelik alınıp Anakara Çin'e verilmiştir. Böylece Çin, BM'de veto hakkı kazanmış Tayvan'ın BM üyelik başvurusuna veto hakkını kullanmıştır. Tayvan'da ABD'nin büyük askeri tesisleri ve yatırımları bulunmaktadır.

Güney Çin Denizi, bölge için patlamaya hazır bir bomba statüsündedir. Çin ticaretinin %80'i, dünya ticaretinin ise %30'u Güney Çin Denizi, Malaka ve Tayvan boğazları üzerinden yapılmaktadır. Bölgenin aynı zamanda büyük bir petrol ve doğal gaz rezervine sahip olduğu iddia edilmektedir. Güney Çin Denizi'ne sınırı olan ülkeler Çin, Tayvan, Filipinler, Vietnam, Brunei, Endonezya, Singapur ve Malezya'dır. Deniz üzerinden kıta sahanlığı ve tartışmalı adalar için hem Çin tarafından hem de bölge ülkeleri tarafından hak iddia edilmektedir.⁷ Bölgedeki ülkeler dengeyi sağlamak için ABD'yi tartışmanın içine çekmek istemektedirler fakat Çin sorunun bölge ülkelerinin arasında çözülmesi gerektiğini savunmaktadır.⁸

⁶ https://www.pacificwar.org.au/JapWarCrimes/TenWarCrimes/Rape_Nanking.html

⁷ <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/391833>

⁸ https://www.zef.de/fileadmin/user_upload/hdevers_download_Evers2014-SouthChinaSea-IJAPS.pdf

<https://www.peacepalacelibrary.nl/south-china-sea-territorial-disputes-continued/>

Çin, kendi komşuları olan Moğolistan, Vietnam, Myanmar'ın bir bölümünü işgal altında tutmaktadır. Çin diğer bir komşusu olan ve aynı zamanda Doğu Türkistan ile sınırı olan Kazakistan ile daha çok sınıraşan su problemi yaşamaktadır. Çin ve Orta Asya devletleri arasında toplamda 33'ten fazla sınıraşan nehir bulunmaktadır. Çin'in baraj yapımı ve su kaynaklarını hesapsız kullanımı ırmakların güzergahındaki ülkeleri endişelendirmektedir. Kazakistan, bölgede su sıkıntısı için adil bir çözüm talep etmektedir. Sınır bölgelerinde kullanılan kimyasal silah denemeleri de özellikle Kazakistan'da olumsuz sonuçlar doğurmaktadır.⁹ Doğu Türkistan bölgesinde yaşayan yaklaşık 1.5 milyon dolaylarında kazak toplumu da, Müslümanların yaşadıkları kısıtlamalarda paylarına düşeni almakta ve insani haklardan yoksun kalmaktadırlar. Bu durumda iki ülke arasında problem oluşturmaktadır.

Mevcut bölgesel düzenden kurtuluş süreci şiddetli ve kanlı olmuştur: Çin iç savaşı (1927-1949), Kore Savaşı (1950-1953), Çin Sovyet çatışması (1955-1980), tüm Güneydoğu Asya'da devrimci gerilla ayaklanmaları, Vietnam savaşı (1961-1975), dört Hindistan-Pakistan Savaşı (1947-1965-1971-1999), Çin-Hindistan Savaşı (1962), bir Çin-Vietnam Savaşı (1979) ve soykırımcı Kızıl Kmerlerin oluşturduğu tahribat(1975-1979). Savaş ve devrim çalkantısından sonra bölgede baş döndürücü bir şekilde yaşanan dönüşüm göze çarpmış; Hong Kong, Kore

⁹ <https://dspace.ankara.edu.tr/xmlui/bitstream/handle/20.500.12575/29253/4077.pdf?sequence=1> sayfa78-88

Cumhuriyeti, Singapur, Tayvan ve Tayland'dan oluşan Asya Kaplanları öncülüğünde refah ve ekonomik dinamizm ortaya çıkmıştır.¹⁰

Çin-Hindistan Çekişmesinin İslam Dünyasına Bakan Yönü

11 Eylül 2001'den sonra ABD Devlet Başkanı George W. Bush, İslam dünyasına karşı yeni bir ABD stratejisi ilan etti. Bush Doktrini olarak bilinen bu strateji, İslam dünyasındaki hareketlenmeyi, "iklim değişikliği" gibi bütün insanlığı ilgilendiren, dolayısıyla küresel bir tehdit olarak kabul etti ve bütün dünya güçlerini onunla ortak mücadeleye çağırdı.

Hem Çin hem Hindistan hükümetleri, ABD'nin bu İslam karşıtı stratejisini onayladılar ve onu Müslümanları ilgilendiren ulusal politikaları ile bütünleştirdiler.

Çin, Doğu Türkistan'ın bağımsızlık taleplerini, Bush Doktrini çerçevesinde "uluslararası İslamî terör" kapsamına aldı. Böylece Doğu Türkistan Müslümanlarının uluslararası zeminde destek bulması beklenen hak taleplerini o desteğin kapsamı dışına itti. Doğu Türkistan'ın uluslararası anlaşmalarda karşılığı olan her tür hak talebini "İslamî terörün Çin'e karşı isyanı" içinde tutarak Doğu Türkistan Müslümanlarını uluslararası zeminde yalnızlaştırdı.

Çin ayrıca Han Doğu Türkistan sınırları içinde yer almayan, etnik olarak Çinli olan ve nüfusları on milyonları bulan Müslüman Huiler ve sair Müslümanlara karşı da tutumunu sertleştirdi. Daha önce Hui bölgesinde esnek tutulan cami açma gibi etkinlikleri sınırlandırdı.¹¹

Hindistan ise bir yandan Çin ile benzer bir tutumda Jammu Keşmir'deki hak taleplerini Bush Doktrini çerçevesinde "uluslararası İslamî terör" kapsamına aldı, Keşmir Müslümanlarını yalnızlaştırdı. Diğer yandan nüfusları 300 milyona yaklaşan ülke genelindeki bütün Müslümanlara yönelik katı bir tutum içine girdi. Camileri yıkmaya, sıradan İslamî etkinlikleri terör faaliyeti olarak nitelemeye başladı.¹²

Bu benzer tutuma karşılık, o güne kadar genel olarak Pakistan-Hindistan çekişmesine duyarsız kalan Çin; Hindistan ile yaşadığı sorunlardan sonra Pakistan ile ilişkilerini geliştirdi. Pakistan ordusunda artan ABD karşıtlığını da lehinde değerlendirerek Pakistan'ın Batı

¹⁰ Henry Kissenger Dünya Düzeni 3. Baskı sayfa 193

¹¹ Çin yönetiminin, Müslümanlara yönelik tutumu için bkz. <http://sdam.org.tr/haber/128-yeni-dunya-duzeninde-cin-halk-cumhuriyeti/>

¹² Hindistan yönetiminin Müslümanlara yönelik tutumu için bkz. <http://sdam.org.tr/haber/254-etkisizlestirmekten-imhaya-hindistan-muslumanlari/>

düzenine karşı bağımsızlaşma taleplerini lehinde değerlendirdi. Pakistan ile Hindistan arasındaki sorunlu bölge Keşmir'in de Çin sınırında olduğu düşünülürse Çin ile Pakistan arasındaki bu yakınlaşma, Hindistan açısından başlı başına bir sorun teşkil etmektedir.

Öte yandan bugüne kadar uluslararası alana pek açılmayan ve kurulu dünya düzeni ile uyum içinde olan Çin yönetimi son zamanlarda Türkiye de dahil bütün İslam dünyasına yönelik bazı açılımlar geliştirmek istiyor. İslam dünyasına karşı katı bir tutum içinde olan Hindistan açısından bu açılım siyaseti de sorun teşkil ediyor.

Hindistan ise mevcut Hint ırkçısı hükümetinin İslam'ı mücadele edilecek güç olarak görmesi, onun Doğu Türkistan Müslümanları ve Çin Müslümanlarına yönelik açılımlar yapmasını engelliyor. Hindistan, bilindiği kadarıyla ABD'nin Çin'e karşı, İslamî sayılmayacak veya daha doğrusu "demokrat/liberal" olarak bilinen Doğu Türkistan Müslümanlarına yönelik destek siyasetine dahi ilgi duymuyor.

Pakistan, Hindistan, Çin, Malezya ve Endonezya'nın yanında Nepal, Myanmar gibi diğer bölge ülkelerinde de hatırı sayılır bir nüfusa sahip olan Güney Asya Müslümanları 700 milyona yaklaşan nüfusları ile bölgede Çin ve Hindistan'ın karşısında çok önemli bir güçtürler. Dolayısıyla ilk anda beklenen, Müslümanların Çin ve Hindistan çekişmesinden avantajlar sağlamalarıdır. Ne var ki Müslümanların dağılık olması, bunu şimdilik güçleştirmektedir.

Komple Teorileri ve Çin-Hindistan Çekişmesi

Çin ile Hindistan arasındaki çekişmenin hiç kuşkusuz küresel yapı ile ilişkisi söz konusudur. Mevcut koşullarda Çin, küresel yapının rakibi olarak görünürken Hindistan küresel yapının müttefiki konumundadır. Ancak son zamanlarda, küresel yapının asli unsuru Yahudilerin ABD ve Batı'dan umutlarını keserek Çin'e yaklaştıkları, Çin'deki yatırımlarını güçlendirip Çin sistemi içinde yer edindikleri iddiaları dağılık bir şekilde ve şimdilik bir komple teorisi olarak öne sürülmektedir.

Çin ile İsrail arasındaki ilişkilerin arttığı ancak Çin'in İsrail'le ilişkilerini artırırken İsrail'le yakınlaşan Arap ülkelerine yönelik açılımlar da yaptığı bilinmektedir.¹³ Dolayısıyla Yahudilerin küresel sistemin yeni sahibi olarak Çin'i tayin ettikleri yönündeki propagandaları

¹³ <https://www.aa.com.tr/tr/analiz-haber/cinin-kusak-yol-projesinde-israilin-konumu/1247887>

bugün için, hem Çin'in hem "Her şey kontrolümüz altında!" iddiasındaki Yahudilerin propagandası olarak görmek gerekir.

SONUÇ VE DEĞERLENDİRME

Mevcut dünya düzenine adapte olmakta sıkıntı yaşayan uzak Asya ülkeleri uzun yıllar süren savaş ve yıkımlarla yüzleşmek zorunda kalmıştır. Sömürünün en baskın olduğu topraklardan biri olan Çin ve Hindistan bölgesi ne kadar bağımsızlık kazanmış olsalar da bölgeyi sömüren İngiltere'nin usta ayrıştırma ve çatışma politikasıyla çizilmiş sınırlar söz konusudur. Bu durum yüzyılları bulacak çatışmalara ve kaosa kaynak oluşturmaktadır.

1800'li yıllarda kendi Çin Seddi sınırlarına kapanan Çin İmparatorluğu'nu Batılı devletler ticaret bahanesiyle yıkıp sömürgeleştirmişlerdir. 21. yüzyılda yükseliş potansiyeli yakalayan Çin ticaret bahanesiyle dünyayı istilaya hazırlanmaktadır. Kendi etrafında çevrilen Çin Seddi ve zihin dünyasında çevrilen sınırları usta hamlelerle yıkarak Güney Amerika'dan Afrika'ya, Avrupa'dan Avustralya'ya kadar ticaretini aktif bir şekilde geliştirmiştir. "Bir Kuşak Bir Yol" (One Belt One Road- OBOR) projesiyle ticarete hazırlıktan bitişine kadar tüm detayları programlayarak ve kendine hazır hale getirerek, satılan her şeyi satın alarak Yeni İpek Yolu'nun rotasını kendi kontrolünde tutmaktadır. Bölge ülkelerin hemen hemen hepsi Yeni İpek Yoluna dâhil olurken Hindistan büyük potansiyeli ile projeye dahil olmamıştır.

Bölgede nükleer savaş başlıklarının bol olduğu düşünülduğünde ve sıcak savaş ihtimali söz konusu olduğunda kimyasal silah bir tehdit olarak dile getirilebilmektedir. 2018 verilerine göre Pakistan 130-140, Hindistan 120-130, Çin 270, Rusya 6800 ve Kuzey Kore 10-20 nükleer savaş başlıklarına sahipler.¹⁴ Şimdilik kimyasal silahlar, savaş ihtimaline karşı caydırıcı bir tehdit olarak kullanılmaktadır fakat insanlığı toplu bir şekilde yok edecek bir silah olması göz ardı edilmemektedir.

İki ülke arasında özellikle dağlık bölgelerin sınır olması, dünyanın çatısı olarak ifade edilen Tibet, sıcak savaş alanını ve ihtimalini zayıflatmaktadır. Tarihte 1590 yılında Japonya, Çin'i istila etmek için Kore'ye saldırı yapmış ve Çin'in askeri desteği ile saldırı geri püskürtülmüştü. Sene 1950'yi gösterince Batılı güçler aynı yolla ilkin Kore sonrada Çin'i kuşatmak için büyük bir saldırı gerçekleştirdiler yine Çin'in milyonlarca askerle

¹⁴ <https://www.cnbc.com/2018/03/16/list-of-countries-with-nuclear-weapons.html>

desteklemesiyle sınırlı bir ilerleme gerçekleşti. Çin'e ulaşmak için bu defa farklı bir yol izlemektedirler. İçeriden ayrılıkçı bölgeleri gündem yapıp ve protestolarla canlı tutarak Çin parçalanmak istenmektedir. İngiltere'den Çin'e devredildiğinden bu yana sistem uyumsuzluğu yaşayan Hong Kong protestolarının eksik olmadığı bir özerk bölgedir. İşgalinden bu yana baskı ve zulme devam edilen Doğu Türkistan; kısıtlamalarla, baskılarla ve dahi aileleri parçalayarak kamplara hapsedilen tüm halk sindirilmeye çalışılmaktadır. Diğer bir bölge ise Tibet, Budizm'in yaygın olduğu göçebe hayatın hakim olduğu bir bölge olması, Çin'in asimile politikasına direnç göstermesi ve zaman zaman protestolara neden olmaktadır. Tibet'te eylemlerin artması için ABD, Hindistan üzerinden Tibet'i, Çin'e karşı desteklemek istemektedir. Bu bölgede bir protesto hareketi gerçekleşirse devamında Doğu Türkistan'a ulaşmak kolay olacaktır. ABD'nin son zamanlarda Doğu Türkistan'ı sürekli gündem yapması ama Çin'in önlemini Tibet üzerinden alması Batılı güçlerin niyetlerini okuduklarını göstermektedir. Yine Dalay Lama'nın Hindistan'a sığınmış olması Tibet'i ayağa kaldırmak için kıvılcım olarak kullanılabilir.

ABD, Güney Çin Denizi'nde savaş gemileriyle kontrol sağlamak istemektedir. Çin ise kendi anakarasının olması ve limanları aktif bir şekilde kullanabilmek için hem su üstünde hem de su altında caydırıcı olabilecek bir donanma kurmaktadır. Bu durum bölge ülkeler için ve büyük savaş gemileri için bir tehdit oluşturmaktadır. Hareket ve taarruz kabiliyeti olması bu tip esnek donanma kuvvetlerini gerekli ve tehlikeli kılmaktadır.¹⁵Bu durumda Çin, hak iddia ettiği tüm kıta sahanlığında hem kontrolü sağlayacak hem de ABD savaş gemilerini baskı altında tutabilecektir. ABD ise Güney Çin Denizi'ne savaş gemilerini konuşlandırmış ve çevre ülkelerde birçok askeri üs kurmuştur.

Çin, Hindistan ile olan sorununa uzun yıllar sonra ilk defa agresif bir dış politika uygulamaktadır. Hindistan ve Çin arasındaki sorunların devam etmesi durumunda her iki ülkede artan milliyetçi akımın öncülüğünde karşılıklı mallara boykotların uygulanması muhtemeldir. Bu durumda Hindistan'a 60 milyar dolar üzerinde ihracat gerçekleştiren Çin'in, ticaret savaşlarıyla bunalan ekonomisi biraz daha zorluk çekecektir. Hindistan ihracatı ise 30 milyar dolar ile Çin ihracatının yarısını bulmaktadır. Ülkenin genel olarak düşük gelirli olması göz önünde bulundurulursa bu durum onu oldukça etkileyecektir.

¹⁵ <https://bahriyeenstitusu.org/2018/08/23/deniz-guvenligi-harekati-icin-daha-kucuk-ve-esnek-savas-gemileri/>

Hindistan'ın savunma teknolojisi Rusya ağırlıklıdır. Hindistan, bölgede Çin'e karşı Rusya'yı hep denge olarak kullanmak istemektedir. Fakat Rusya'nın bölgede dengeleme kabiliyeti azalmış ve ağırlık Güney Çin Denizi'yle ABD'ye geçmektedir. Hindistan, ABD, Japonya, Güney Kore, Avustralya ve ABD etkisi altında kalacak bölge ülkeleriyle Güney Çin Denizi'nde Çin'i çevrelemek için bir hat kurulmak istenmektedir.

Denizde kendisinin çevrenmek istendiğini gören Çin, karada aktif davranarak özellikle Pakistan üzerinden kendisine alan açmaya çalışmaktadır. Bununla birlikte "Bir Kuşak Bir Yol" projesiyle Kazakistan ve Kırgızistan'da büyük yatırımlarla kendisine alan açmaktadır. Son zamanlarda Çin, Afganistan'da Taliban ile sıcak ilişkiler kurmaktadır. Çin'in hedefi Hint Okyanusu'ndan Orta Asya'ya kadar bir "dost blok" oluşturmaktır.¹⁶

Çin, Tibet'te aldığı önlemlerin yanı sıra Kuzey Kore üzerinden Güney Kore'ye karşı yeni bir cephe oluşturmak istemektedir. Olayların artarda gelmesi tesadüften oldukça uzaktır. Kuzey Kore'nin nükleer silahlarla tehdit etmesi Çin'in dolaylı bir şantajı olduğu aşikârdır. Yine Hindistan ile Nepal arasında yaşanan sürtüşme ve ufak çaplı çatışmaların yaşanması da dikkat çekicidir.

Koronavirüs salgınıyla, ekonomik bunalım ve protestolarla zor günler geçiren ABD, kendi iç sorunlarından dolayı bölgede oluşacak boşluğu Çin'e kaptırması büyük ihtimaline karşı ve önüne geçmek için bölgede güç gösterisi yapmaktadır. Özellikle Tayvan üzerinden uçuşlar ile Çin'i baskı altında tutmak istemektedir.

Hindistan çıkardığı yasa ile komşu ülkelerin Hindistan'da şirketlere yatırım yapması hükümetin iznine bağlandı. Çin, şirketler üzerinden ülkelere girmenin yollarını aramakta ve ülke olarak kısıtlama yaşanması durumunda şirketler üzerinden kendisine "açık kapı" bulundurmak istemektedir. Bir benzer durum Rusya ile yaşanmıştır. Şirket ortaklıklarıyla birlikte kaçak Çinli göçmen sayısı son yıllarda Rusya'da milyonlar dolayında olduğu ifade ediliyor. Hindistan ise özellikle Çin'e karşı yasa çıkartarak dahil olmadığı Yeni İpek Yolu Projesine dolaylı olarak dahil edilmenin önünü kesmek istemektedir.

Çin, dünya genelinde oluşan Covid-19 ve ekonomik bunalımı kendi lehine çevirerek ABD'nin tek kutuplu hegemonyasını sonlandırarak çok kutuplu bir yapıda kendisine yer

¹⁶ <https://www.aa.com.tr/tr/analiz/cin-in-afganistan-daki-varligi-her-gecen-gun-daha-belirgin-hale-geliyor/1878720>

açmak istemektedir. İç politikada muhalif guruplara olan baskı ve şiddeti, dış politikadaki yumuşak politikasının önüne geçebilmekte ve samimiyetten uzak olduğunu göstermektedir. Çoklu veya tekli Batının istediği hegemonik yapı İslam ülkeleri için yeni bir travmadan başka sonuç çıkarmayacaktır.

İki ülkenin çekişmesi veya Asya'nın karışması durumunda Türkiye'nin taraf olması ihtimal dışı olduğu gibi iki ülkede de hassas olabileceği toplumlar vardır. Hindistan'da Keşmir, Çin'de ise Doğu Türkistan bölgesidir. Türki Cumhuriyetlerin Çin ile hareket etmesi durumunda da Türkiye'nin zor duruma düşmesi muhtemeldir. Türki Cumhuriyetlerin Rusya etkisi altında olmaları Çin'i yalnızlığa itebilir.

Çin, tüm ülkelerde olduğu gibi Türkiye'de de serbest piyasa politikasını fırsata çevirerek şirketler üzerinden ortaklık ve satın almalarla birçok şirket ile ortaklık kurmaktadır. Bu vesileyle Çinli vatandaşlarını Türkiye'de Yeni İpek Yolu güzergahında ev, işyeri, ofis satın almaya teşvik etmektedir. Çin'in en dikkat çekici yatırımı Yavuz Sultan Selim Köprüsü'ne ortak olma gayretidir. Türkiye bu tür küçük adımları hesap ederek ekonomik rahatlama için vatandaşlık şartlarını hafifletmesini tekrar gözden geçirmelidir.

Güney Asya Müslümanlarının güçleri nüfusları ile orantılı değildir. Başka bir ifadeyle Güney Asya'da Müslüman nüfus, İslam dünyası açısından kayda değer bir nüfuz getirmemektedir. Buna yol açan ise Müslümanların bir kısmının yönetim dışına itilmiş olması, devletleşen Müslümanların ise ittifak etmeye cesaret bulmamalarıdır.

Çin ve Hindistan arasındaki çekişme, Müslümanlar lehine görünse de bu çekişmenin somut bir avantaja dönüşmesi ancak Müslümanların Güney Asya'da nüfusları ile orantılı bir nüfuza ulaşmaları ile mümkündür. Bu da ancak bölgedeki Müslüman devletlerin makul bir ittifak yapmaları ile gerçekleşebilecektir. Makul ittifaktan kastımız ise Müslüman ülkelerin, bugünün dünya koşullarında birbirlerinin milli varlığını kabul ederek birbirlerine saygı duymaları, birbirleri aleyhindeki politikaları desteklemekten vazgeçmeleri ve güçlerini her biri kendi kalarak buluşturmalarıdır.

